

Sygn. akt VII Ka 386/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jankowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie Mirosława Zelenta

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2021 r.

sprawy: **G. K.** ur. (...) w G., syna A. i A. oskarżonego z art. 65§1 i 3 kks, art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w G. II Wydziału Karnego z dnia 24 marca 2021 r., sygn. akt II (...)

I utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II zasądza od oskarżonego G. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w tym kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem opłaty za II instancję.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 386/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w G.z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie II (...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1	1	G. K.	Wcześniejsza karalność	Informacja KRK	k. 237-238
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	Informacja KRK	Dokument pochodzący od podmiotu uprawnionego do jego wydania. Żadna ze stron nie kwestionowała tego dokumentu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 410 k.p.k. przez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, przejawiającą się w uznaniu przez sąd I instancji, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do przypisania oskarżonemu zarzucanego czynu w postaci kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, a w konsekwencji rozstrzygnięcie przez sąd wątpliwości co do sprawstwa na niekorzyść oskarżonego, z pominięciem zasady in dubia pro reo.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie..</p> <p>Na wstępie należy zauważyć, iż w ocenie Sądu Okręgowego wydane przez Sąd I instancji rozstrzygnięcie zapadło na podstawie prawidłowo poczynionych ustaleń natury faktycznej, jak też i prawnej. Sąd Rejonowy dokonał szczegółowej i prawidłowej analizy materiału dowodowego. Także wnioski</p>		

powzięte przez Sąd na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, zdaniem Sądu Okręgowego, są logiczne, spójne i konsekwentne, dokonane w oparciu o zasady doświadczenia życiowego oraz są przekonująco uzasadnione. Apelacja faktycznie nie wskazuje na żadne okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu i nie zawiera też żadnej, merytorycznej argumentacji, która rozważania tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć. Wobec powyższego zarzuty skarżącego, jakoby Sąd I instancji błędnie ustalił stan faktyczny przez to, że nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, nie mogą być uznane za zasadne. Apelacja obrońcy oskarżonego sprowadza się w rezultacie do polemiki z ustaleniami Sądu i wyciągniętymi z tych ustaleń wnioskami.

Rozważając, w kontekście powyższych wstępnych już tylko uwag dotyczących prawidłowości zaskarżonego wyroku, argumentację przytoczoną w apelacji obrońcy oskarżonego, nie sposób dopatrzeć się sugerowanych przez skarżącego uchybień w zakresie przeprowadzonej przez Sąd pierwszej instancji analizy dowodowej. Skarżący polemizując z dokonaną oceną dowodów, wskazuje jedynie, że Sąd powinien dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznał się do winy. Skarżący w żaden sposób nie odnosi do pozostałego materiału dowodowego zebranego w sprawie, z którego wynika zupełnie inna wersja zdarzenia, niż ta którą prezentował oskarżony.

Wobec treści środka zaskarżenia wniesionego przez obrońcę oskarżonego wskazać należy, że

Sąd I instancji słusznie uznał, iż sprawstwo oskarżonego w zakresie czynu z art.178a§4 kk zostało wykazane.

Sąd Rejonowy słusznie nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w tej części w której nie przyznał się do winy, gdyż w tym zakresie były one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Wyjaśnienia te przede wszystkim stały w sprzeczności z zeznaniami świadków P. K. i A. R..

P. K. zeznał, że w dniu (...). około godziny(...)jechał samochodem wspólnie z partnerką A. R.. W trakcie jazdy przez miejscowość K. w samej miejscowości najechał na leżący na dachu samochód osobowy. Przy tym samochodzie stał mężczyzna z dzieckiem. Oboje byli zakrwawieni na całym ciele. Dziecko wymagało pomocy lekarskiej. Ten zakrwawiony mężczyzna z dzieckiem wsiadł do ich samochodu i kazał jechać do szpitala. Wyglądało to tak, że są to ofiary wypadku i wymagają pilnej pomocy. Nikogo innego tam nie było. Pojechał w kierunku G..

Zaraz po ruszeniu

wyczuł dość intensywną woń alkoholu od tego mężczyzny. Mężczyzna ten zaczął mówić, że wypił jedno piwko i on kierował tym samochodem, a w trakcie jazdy złapał gumę i stracił panowanie nad autem i wpadł do rowu. Nadto mówił, że o tym nikt nie może się dowiedzieć, bo ma zawiasy. Po przejechaniu gdzieś około kilometra polecił skrócić w prawo w drogę gruntową pod swój dom i będąc przy posesji jak mi się wydaję numer(...)wsiadł i poszedł do domu.

Podobnie całe zdarzenie opisała A. R.. Zeznała, że gdy oskarżony wsiadł do ich samochodu to wyczuła od niego woń alkoholu. Mężczyzna ten powiedział, że wypił tylko piwo, że strzeliła mu opona w samochodzie. Mówił, że nikt nie może dowiedzieć się o wypadku, gdyż on ma wyrok w zawieszeniu.

Zeznania tych świadków były spójne i logiczne, korespondowały ze sobą i wzajemnie się uzupełniały. Zeznania tych świadków znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie, w tym przede wszystkim w zeznaniach T. J., który przybył na miejsce zdarzenia i T. K. – funkcjonariusza Policji, który brał udział w interwencji.

Podkreślić należy, że wszyscy ci świadkowie byli osobami obcymi dla oskarżonego, nie mieli żadnego powodu aby bezpodstawnie obciążać go swoimi zeznaniami.

Znamiennym jest, że oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do stawianego mu zarzutu. Opisał przebieg zdarzenia. Wyjaśnił, że tego dnia wypił wcześniej cztery piwa. Następnie kierował samochodem. Nielogicznym jest, aby oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w sytuacji gdyby rzeczywiście go nie popełnił. Oskarżony był już wcześniej karany sędownie, więc znał procedury i wiedział o konsekwencjach swoich wyjaśnień. Słusznie zatem późniejsze wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznał się do winy Sąd uznał za niewiarygodne i potraktował jako nieudolną realizację linii obrony.

W ocenie Sądu Okręgowego w świetle przedstawionych powyżej okoliczności, Sąd I instancji w pełni zasadnie przypisał G. K. dopuszczenie się przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., nie budzi bowiem wątpliwości, że oskarżony w dniu(...)roku w miejscowości K. gmina G. kierował po drodze publicznej nr (...) samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 1,086 mgli, 1,095mg/l, 1,105 mgli i 1,044 mgli i jednocześnie nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z dnia 15 listopada 2018 roku o sygn. II(...)zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Mając powyższe na uwadze nie sposób dopatrzeć się uchybień procesowych w zakresie oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd Rejonowy. W tym stanie rzeczy podnieść należy, że argumentacja zaprezentowana w apelacji obrońcy oskarżonego stanowi jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wywodami Sądu Rejonowego i jest oparta na nieobiektywnej ocenie zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, a ponadto nie zawiera w istocie żadnego twierdzenia, które byłoby w stanie skutecznie podważyć trafność zaskarżonego rozstrzygnięcia Sądu I instancji i z tej też przyczyny nie mogły doprowadzić do wzruszenia wyroku. Podkreślić bowiem jeszcze raz należy, że wbrew odmiennym wywodom skarżącego - w ocenie sądu odwoławczego - ustalenia

<p>faktyczne poczynione przez sąd I instancji w sposób jednoznaczny wynikają z dokonanej przez tenże sąd prawidłowej oceny dowodów, która nie przekracza w żadnym stopniu granic swobodnego uznania sędziowskiego zakreślonych treścią art. 7 k.p.k., a jest ona wszechstronna, logiczna i zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, jak również uwzględnia okoliczności przemawiające zarówno na korzyść oskarżonego, jak i na jego niekorzyść, przy czym nie zachodziła nawet konieczność rozstrzygnięcia niedających się usunąć wątpliwości bowiem w ocenie Sądu Okręgowego takowe wątpliwości nie zachodziły w niniejszej sprawie. Ponadto podstawą zaskarżonego wyroku był całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej, o czym przekonuje treść pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, które zostały sporządzone w sposób zgodny z wymogami art. 424 k.p.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 4 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W orzeczeniu Sądu I instancji nie stwierdzono obrazy przepisów prawa procesowego, która miałby wpływ na treść tego orzeczenia.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	

2	<p>rażącej niewspółmierności kary polegającej na wymierzeniu oskarżonemu kary 5 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 178a § 4 k.k. jak również orzeczenie o dożywotnim zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez nieuzasadnione przypisanie nadmiernej wagi społecznej szkodliwości czynu oraz uprzedniej karalności przy umniejszeniu okoliczności łagodzących, których analiza winna prowadzić do wniosku, że dla osiągnięcia celów kary wystarczające jest jej wymierzenie w znacznie łagodniejszym wymiarze oraz przyjęcie, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, który uprawniałby Sąd od odstąpienia orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, podczas gdy okoliczności sprawy, ~. wiek sprawcy, jego postawa, sytuacja osobista i rodzinna, prognoza kryminologiczna uprawniają Sąd do przyjęcia, że w sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek, o którym mowa wart. 42 § 3 k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary wskazać należy, że Sąd I instancji we właściwy sposób ocenił okoliczności przedmiotowo i podmiotowo istotne dla ukształtowania wymiaru orzeczonej kary, a swoje stanowisko przekonująco umotywował. W ocenie Sądu odwoławczego wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości</p>		

przypisanego mu przestępstwa. Winna również spełnić wobec wymienionego cele określone w art. 53 k.k., w szczególności wychowawcze jak również właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Sąd Rejonowy słusznie wskazał, że bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, wiążący się przede wszystkim z tym, że oskarżony naraził na niebezpieczeństwo swojego małoletniego syna, znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, świadomość obowiązującego go zakazu prowadzenia pojazdów przemawiały za orzeczeniem wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze pięciu miesięcy. Sąd ten prawidłowo uznał, że wobec oskarżonego nie zachodziła pozytywna prognoza kryminologiczna, która pozwalałaby na orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie było też podstaw do orzeczenia wobec oskarżonego kary grzywny.

Zgodnie z art. 42 § 3 k.k. w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

Ustalenie, iż w sprawie zaistniał taki wyjątkowy wypadek to nic innego jak wynik dokonania kompleksowej oceny wszystkich okoliczności związanych z popełnionym przestępstwem z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy prawidłowo doszedł do przekonania, że w przedmiotowej

sprawie nie zachodzi taki wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, które przemawiałyby za orzeczeniem środka karnego w wymiarze mniejszym niż dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów. Z takim stanowiskiem Sądu I instancji należy się zgodzić. Zauważyć należy, że oskarżony dopuścił się popełniania przestępstwa mając pełną świadomość, że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu. Podkreślić należy, że powodem prowadzenia samochodu pod wpływem alkoholu był wyjazd do sklepu, nie można zatem uznać, że zachowanie oskarżonego było uzasadnione jakimiś szczególnymi okolicznościami. Ponadto w wyniku swojego działania oskarżony naraził swoje małoletnie dziecko na niebezpieczeństwo. Nie bez znaczenia jest również fakt, że oskarżony prowadził pojazd na drodze o dość dużym natężeniu ruchu, w godzinach wczesnopopołudniowych, kiedy ten ruch jest wzmożony. Tym samym oskarżony swoim zachowaniem spowodował duże zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Okoliczności te nie dawały podstawy do uznania, że przedmiotowej sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, o którym mowa w art. 42 § 3 k.k.

Wniosek

o wymierzenie za czyn z pkt II aktu oskarżenia w oparciu o art. 37a k.k. kary grzywny, orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat, zasądzenie od oskarżonego na rzecz Funduszu(...) oraz Pomocy (...)

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000,00 zł		
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nie można było uznać, że kara orzeczona wobec oskarżonego była rażąco niewspółmiernie surowa.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy w całości	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Sformułowane przez obrońcę oskarżonego zarzuty okazały się niezasadne. Sąd nie stwierdził również uchybień z art. 439, art. 440 k.p.k., które należałoby uwzględnić z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwiąże o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego G. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w tym kwotę 120 zł tytułem opłaty za II instancję.

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego wG.z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie II (...)co do czynu z punktu II aktu oskarżenia (z art. 178a § 4 k.k.)
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana